

02. Poglavlje

O eva tajna

Bravecata je bio smješten u kraljevskoj konjušnici Librije, uz rasne kirošanske pastuhe. Lijepi i brzi i ina e neustrašivi konji, bili su uznemireni Bravecatovom pojavom. Nije bilo ugodno biti zavezan do se prirodni neprijatelj slobodno mogao kretati stajom. Ali Bravecat uop e nije obra ao pažnju na konje. Lijeno se ispružio na sijenu i drijemao.

Kada su Lauren i Caitlin prišle konjušnici, Caitlin je zastala na ulazu. S divljenjem i poštovanjem je gledala neobi nu životinju koja je mirno ležala. Jednom je vidjela sli nu ma ku, koju je jedan krotitelj doveo na dvor, ali ona je bilo mala kao dvorski pas. Ova je zauzela prostor na kojem bi mogla biti dva konja. Uistinu veli anstvena životinja.

„No? Želiš li ga upoznati ili ne?“ oštro i gotovo neljubazno e Lauren.

„Upoznati? Kako misliš upoznati?“ zbunjeno e Caitlin.

„A kako ti upoznaješ druge osobe?“ Lauren se suzdržavala. Upoznavati ovu obi nu djevojku s neobi nom ma kom inilo joj se bespotrebno gubitkom vremena.

„Želiš li re i da on može govoriti?“ upita Caitlin.

„Samo s onima kojima vjeruje.“

„Misliš da e meni vjerovati?“

„Nisam sigurna. Vjerojatno ne“, odbojno e Lauren.

Caitlin je strpljivo podnosila Laureninu netrpeljivost. Sva njezina pažnja bila je usmjerena na Bravecata. Osim što je bila ve a i snažnija od bilo koje životinje koju je Caitlin dosad vidjela, životinja ju je neobi no privla ila iz njoj posve nejasnih razloga.

uvši razgovor djevojaka, Bravecat otvori o i i zijeve, pokazuju i oštre zube. Ustao je, protegnuo prednje šape i prišao Lauren. Gurnuo joj je glavu pod ruku, na što ga ona pogladi po glavi. Potom pogleda prema Caitlin i pri e joj.

Lauren je o ekivala žestoku reakciju Bravecata, ali to se nije dogodilo. inilo se kao da i on osje a prema Caitlin jednaku privla nost, kao da je prepoznao nevinu dušu i dobrotu. Ispružio je prema njoj glavu i kada ga je dotakla, zatvorio je o i i po eo presti poput ma ke.

„Nevjerojatno!“ iznena eno e Lauren. „On to ne dopušta nikome osim Elesaru i meni!“

„Stvarno je nevjerojatno“, oduševljeno e Caitlin. Vidjeti, a kamoli dotaknuti takvu ma ku za nju je bilo nezaboravno iskustvo.

„Ti si zaista posebna mala princeza“ re e joj Lauren na što joj Caitlin odmah odgovori.

„Nemoj me tako zvati!“ rekla je oštro.

„Oho! Mala princeza je pokazala mra nu stranu“, našali se Lauren iznena ena njenom reakcijom.

„Rekla sam da me ne zoveš tako!“ re e, sad ve vidno ljutita, Caitlin.

„Smiri se. Zašto te to toliko poga a?“ upita je Lauren. Izgleda da je pogodila Caitlin gdje nije smjela.

„Tako me otac zove, no ja to mrzim.“
 „Zašto mu to onda jednostavno ne kažeš?“
 „Ne želim ga povrijediti.“

Caitlin prestane gladiti Bravecata i okrene se prema jednorozima. Prekrasna snježno bijela koža gotovo je sjajila. Pogladi ih je po vratu i nastavila:

„Moj otac uvijek govori kako sam ja njegova „mala princeza“ i ne e dopustiti nikome da me povrijedi. Otkako znam za sebe, stalno me tako zove i pazi na svaki moj korak. Meni je toga dosta! Imam osamnaest godina i odrasla sam! Želim samostalno donositi odluke, želim se sama izboriti za ono što mislim da mi pripada, želim biti odgovorna za svoje odluke.“

Lauren ju je pažljivo slušala, naslonjena na Bravecatovu le a. Pogledala je u ma je velike o i i uzdahnula.

„Zna i tako! To je odrastanje! Ljudi! udna rasa.“

„Kako to misliš?“ upita je Caitlin.

„Ljudi imaju posebna razdoblja u životu kada prestaju biti djeca i postaju odrasle osobe. Tako mi je barem Elesar spominjao.“

„Ho eš re i da sam ja odrasla žena i da se trebam suprotstaviti ocu?“ upita Caitlin. Kao da je tražila Laurenino odobrenje za nešto što je ve duže vrijeme htjela napraviti.

„Da! Valjda. Ne znam baš puno o tome“, prizna Lauren i slegne ramenima.

„Kako ne? Pa i ti si otprilike mojih godina, zar ne?“

„Da, otprilike“, Lauren je pogleda nakrivivši glavu u stranu. „Ja imam devedeset i osam.“

„Koliko?“ Caitlin pomisli da nije dobro ula.

„Ja sam vilenjakinja. Mi živimo vje no. Nemoj mi re i da to nisi znala.“

„Nisam. Zapravo, znala sam da vilenjaci žive duže od ljudi, ali ne da žive vje no. Koliko onda Elesar ima godina?“

„Kod njega je druga ije. On je vilin- ovjek. Zar se ne vidi?“ Caitlin je i dalje stajala nepomi no i upijala svaku njenu rije . Sve što je Lauren govorila, za nju je bilo novost.

„Potomak je ovjeka i vilenjakinje. Neki ne vole ljude poput njega; mješance, ali ja mislim da su takvi najbolji. Imaju najbolje od dviju rasa“, re e Lauren.

„Vilin- ovjek!“ ponovi Caitlin. „ udesno. A što je on tebi?“

„Moglo bi se re i da mi je ujak.“

„Kako misliš, moglo bi se re i?“ zanimalo ju je.

„Zapravo, Nismo u rodu. Elesar je bio prijatelj moje majke koja je umrla dok sam još bila dijete pa se on skrbio za mene i moje sestre, Fionu i Kalisu. Njih dvije su...“

Razgovor prekine dolazak jedne sluškinje. Ona se smjerno pokloni i re e:

„Moja gospo, Njegovo Vel ianstvo kralj, traži da se Vaša Visost i gospo ica pridružite lordu Elesaru i kralju na gozbi.“

Na rije gozba, Bravecat se uspravi i onjuši zrak.

„Ti ne ideš nikamo. Tebe nisu zvali“, re e mu Lauren i potapša po le ima.

Bogat, sve ani stol, prostrt sredinom dvorane, bio je pun svježim vo em, pi em i mesom. Mirisne svije e treperile su u sumraku koji se uvla io u dvor. Skriveni njihovim o ima, dvorski su svira i tiho svirali. Njihova melodija kao da je izlazila iz zidova dvorane i lebdjela zrakom.

Kralj Christian, princeza Caitlin i njihovi gosti, lord Elesar i Lauren uživali su u gozbi. Razgovor i smijeh trajali su sve do spomena Velike Bitke. Christian se zavalio u naslonja , pogledao u kalež vina i podigao ga prema Elesaru nazdravljaju i.

„Prošlo je stotinu godina. Bila je to uistinu velika bitka.“

„Istina. I vrlo teška“, uzvratu Elesar i ispije vino.

Caitlin je slušala njihov nazdravljanje i ostala zate ena. Pogledala je u udu oca i nasmijala se:

„O e! Mislim da si popio previše vina. Pri aš o toj bitci kao da si i sam sudjelovao u njoj.“

„Naravno da sam sudjelovao, dijete!“, ustane i ponovo podigne kalež. „Sje am je se kao da je bila ju er!“

„Nisi li rekao da je Bitka bila prije stotinu godina?“

„To no! Tada sam napunio dvadeset i etiri ljeta. Još nisam dosegnuo vrhunac snage“, ponosno e i nasmije se.

Caitlin je ostala još više zapanjena:

„Kako je to mogu e?! To zna i da sada imaš stotinu dvadeset i etiri godine! Objasni mi, o e!“ uzrujano e.

Christian je pogleda i shvati što je napravio. Ušutio je i potonuo u naslonja , dlanom prekrivši zarumenjelo lice.

Elesar je šutke slušao njihov razgovor. Oštro je pogledao prema prijatelju:

„Christiane! Nisi joj rekao?!

„Što? Što mi nisi rekao, o e?!“ upita Caitlin ve jako zabrinuta. Bilo je jasno da joj otac nešto skriva.

Ali Christian nije odgovorio, ve je samo skrenuo pogled. Nije mogao pogledati ni Caitlin, ni Elesara u o i.

„Tvoj otac i ja...“ zapo e Elesar gledaju i u Christiana „...sudjelovali smo u Velikoj Bitci protiv mra nog vladara Kodrana. On je sada zatvoren u tamnicama Everdarka. Tada se uz njega borio i arobnjak-pomo nik imenom Bokani. Bio je vrlo mo an? Gotovo kao i sam Kodran. U tijeku najžeš e bitke, tvoj otac i njegov prijatelj, kralj Nomack suprotstavili su se Bokaniju. Nažalost, Nomack je izgubio život, ali je Christian uspio ubiti Bokanija. Prema starom arobnja kom zakonu tako je tvoj otac dobio Bokanijeve mo i.“

Caitlin u udu pogleda oca.

„Kao što si mogla zaklju iti“, nastavi Elesar, „tvoj otac ne stari kao obi an ovjek, ve kao arobnjak. Ono što ti nije spomenuo je da je ta arobnja ka mo ... nasljedna.“ Elesar pogleda prema Caitlin. Njezin se cijeli svijet okrenuo naglava ke.

„Zašto mi to nisi rekao o e?!“ kroz suze e. „Ako si ti arobnjak, što sam onda ja?! Jesam li uop e ovjek?!“ I ne ekaju i odgovor, Caitlin istr i iz dvorane.

U trenu cijeli njezin život se promijenio. Nije znala je li išta ostalo isto. I nije bila posve sigurna je li upravo sada spremna na o ev odgovor.

Elesar šutke pogleda Lauren i ona potr i za Caitlin ostavivši ga s Christianom. Ustao je iz naslonja a, zaobišao stol i sjeo na njegov rub pred Christiana:

„Zar si mislio da s vremenom ne e primijetiti svoje mo i?“ upita ga, nato ivši mu vino.

„Znao sam da se to mora dogoditi, ali sam uvijek mislio da još nije došao pravi trenutak.“ Christianov glas je bio težak. „Teško je nositi taj teret. Ne želim da moja mala princeza postane arobnica koja ne e znati kontrolirati mo i koje bi je mogle dovesti do vlastitog uništenja.“

„Christiane, ona mora nau iti koristiti svoje mo i. Jedino tako e izbje i to ludilo o kojem govoriš.“

„Shva am, ali ve sam izgubio ženu i sina. Ne želim izgubiti još i nju.“

„Zašto bi je morao izgubiti? Caitlin sada treba dobrog u itelja koji e je nau iti upravljati mo ima. A ja znam najboljeg. Zove se Zeron. Najmudriji od sviju arobnjaka. On e je nau iti upravljati mo ima. Uz njegovo vodstvo, odrast e u normalnu kraljicu ili arobnicu, što god ona odlu ila. Znaš da joj to moraš dopustiti. Uz tvoje dopuštenje odvest u je k njemu u Adazar.“

„U Adazar? Ne! To je predaleko. Nikad nije bila dalje od Kiroshana!“ ustane uznemireno Christian.

„Christiane, Caitlin je odrasla djevojka! Vrijeme je da se osamostali. Mora nau iti živjeti bez tvoje stalne pomo i i pratnje.“

Christian je neko vrijeme šutke razmišljao o Elesarovim rije ima. Nije bio spreman pustiti svoju malu k er tako brzo.

„U pravu si. Ponašam se previše zaštitni ki. Vrijeme je da je pustim. ...Elesare, imaš moje dopuštenje da je odvedeš u Adazar.“

Ve er koja je po ela u slavlju i s toliko radosti, pretvorila se u ve er uzbu enja, otkri a i neizvjesne budu nosti. Pred Christianom se otvorilo novo poglavlje života. Sva njegova mudrost i iskustva nisu mu mogla pomo i da ih prihvati bez strepnje.

*

Lauren je ušla u princezine odaje i ondje našla Caitlin kako pla e na krevetu. Prišla je rubu i sjela do nje. Nije bila sigurna što bi trebala u initi. Nikada još nije bila ne ije rame za plakanje. Odrasla je uz Elesara. On ju je vodio na putovanja i avanture, nije imala vremena za takve djevoja ke probleme kao Caitlin. Oprezno, kao da pruža prema vatri, položi ruku na princezino rame.

„Kako mi je to mogao zatajiti?!“ kroz pla e Caitlin. „Kakve li mi još tajne skriva?!“

„Nisam sigurna, to bi ga morala pitati.“ Pogrešan odgovor, pomisli Lauren pa se brzo ispravi: „No, gledaj to sa vedrije strane. Sada znaš da posjeduješ mo i koje ti mogu omogu iti pristup posve novom i druk ijem svijetu. Možeš ih upotrijebiti na svoju korist ili štetu. Ovisi što eš odabrati. Moj ti je savjet da prestaneš plakati i odlu iš što eš u initi s tim mo ima. Nau i ih kontrolirati i koristiti u dobre svrhe.“

Caitlin prestane plakati i uspravi se. Pogledala je Lauren suznih očiju. „Ali kako u to naučiti?“

„To ja ne znam, ali znam da postoje oni koji znaju. To su vovodnjaci-učitelji.“

„Vovodnjaci-učitelji?“ Caitlin obriše suze.

„Da! Oni su najbolji učitelji i sigurno bi te mogli naučiti koristiti magiju. Vrlo su mudri i mogu te štošta naučiti. Sigurna sam da sada, kada je tajna otkrivena, Elesar i tvoj otac razgovaraju o tome. Kakvo god rješenje Elesar donio, vjerujem da će biti ono pravo. Razgovarajte ujutro. Sada se odmori. Ovo je bila uzbudljiva noć.“ Lauren htjede ustati, kada je Caitlin neočekivano zagrlila.

„Hvala ti, Lauren“, reče tiho. Lauren ne reče ništa. Uzvratila joj zagrljaj i ostavila je samu. Caitlin nasloni glavu na svileni jastuk i sklopila oči. Današnji dan joj je bio pun uzbuđenja. Duboko je udahнула i ubrzo zaspala.